

med nogen Ret kunne komme til at paaberåbes her, saa maa den fremlægges for os og ved vor Bekræftelse gives en løvbunden Skikkelse. Dermed sigter jeg ikke til selve Undervisningsgjenstandene, den skal omfatte etc.; men jeg sigter kun til Alt det, der angaaer den pecuniære Side og altsaa ogsaa til Antallet af dem, der kunne blive forfremmede til Officerer, naar den Orden, som staaer i Armeepleanen, skal blive opretholdt. Forøvrigt maa jeg gjøre opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse af denne Plans Bestemmelse om Avancementet, naar man fortolker dens Ord derhen, at de give Berettigelse for de afgaaede Cadetter til at faae „Gage“ som Officerer. Bestemmelsen giver Berettigelse til at blive udnævnt til Officerer, men den giver ingen Berettigelse til Gage; og Bevistet herfor ligger deri, at der hvert Aar er et Antal af Cadetter, som have besaaet Examen og udnævnes til Officerer, men som ikke faae Gage som Officerer, idet der hvert Aar bliver holdt Kogle af dem tilbage ved Landcadetcorpset, for at gjøre Tjeneste der, og som sættes paa Cadetgage. Hvor stort dette Antal skal være, beroer paa Krigsbestyrelsen, og istedetfor at vælge 3, 4 eller 5 dertil ved næste Afgangs-examen staaer det i Krigsbestyrelsens Magt at holde den hele Klasse tilbage og give dem Cadetgage. Der er nok af disse Gager disponible, og altsaa er der Ingen, der sættes tilside, og naar min ærede næste Nabo (Jung) har meent, at „Enken“ skete en stor Uret, naar et saadant Lod traf hendes Søn, saa maa jeg dertil bemærke, at Enken er gaaet ind paa disse Vilkaar, og hun har ikke kunnet vente Mere, end det som ligger i Organisationens Natur. Har hun gjort en uheldig Beregning, saa er det unegtelig saameget desto værre for hende som Enke. Saaledes er Sagen, naar vi blive paa Retsgebetet. Siger man derimod: vil en saadan Forholdsregel som den af os foreslaaede være billig? saa maa jeg bemærke, at paa Fleertallets Vegne har jeg fra det første Dieblik udtalt, at vi have følt os tryktede og bebyrdede ved at skulle komme med vort Forslag, og have ønsket at kunne komme ud derover. Det Forslag, som det ærede Medlem her fraaes overfor (K. C. Larsen) har gjort,

er vistnok meget heldigt; og vi have ogsaa været paa Veie til at komme ind derpaa i Udvalget, nemlig at opretholde Adkomsten til at indtræde paa Gage for dem, som for Dies blikket ere antagne som Landcadetter, og afskjære Afgangen for Fremtiden. Imellem 2den og 3die Behandling skal, isald Forslaget under Nr. 9 bliver antaget her idag, om ikke hele Fleertallet, saa dog jeg for min Part, søge at fremfalde en Forandring af den Bestaaffenhed, som det ærede Medlem har omtalt, ikke fordi der er nogen Nødvendighed derved, og ikke fordi en saadan Adkomst ligger i Lovgivningen, men fordi jeg erkender, at det er et Billighedstray, og naar vort Forslag ikke allerede er kommet ind i den Skikkelse, saa ligger det deri, at man i Fleertallet har holdt det for rigtigt, at Spørgsmaalet kom frem reent og klart fra Bevillingsrettens Standpunkt. Bevillingsretten er den ikke at indrømme Mere til Lønninger for Armeen end det, der er planmæssigt, og det kan umulig kræves fra Hærens Side, at man skal blive ved at lade det overcomplete Antal Officerer være; det er yoret næsten til det Dobbelte i Løbet af et Par Aar. Jeg troer ikke, uagtet det ogsaa er meget ubehageligt for mig at skulle stemme imod den ærede Krigsminister, at den ærede Krigsministers Indrømmelser endnu ere gaaede vidt nok, og Grunden synes mig at være den, at han ikke endnu har opfattet denne Sags Stilling paa den rette Maade. Landcadetcorpset har nemlig ingen løvbunden Plan; den ligger aldeles i Ministerens Hænder, og han er navnlig fuldkommen berettiget til at foreslaae Hans Majestet Kongen Indskrænkninger i Afgangen til Corpset. Han kan indskrænke den, saaledes at den svinder ind til Intet; han kan, saaledes som Sagerne nu staae, udvide den, saavidt som Lærerpersonalets Kræfter tillade, men han kan derimod ikke paa byrde Statskassen Udgifter til dem, der ved den saaledes udvidede Afgang blive gjort til Officerer; — der ligger Grænsen for hans Omraades Myndighed. — Den ærede Minister kan ikke forlange, at vi skulle komme med Lovforslag angaaende Landcadetcorpsets Stilling; thi vi kjende ikke Landcadetcorpsets Organisation; den har ikke været